

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ब्रह्मविदां वधः इन्द्रस्यापि अत्यंतदुःखदः नाशहेतुश्च भवतीत्यध्यायतात्पर्यं ॥

अस्माकं ब्रह्मवध्यायाः को तो लोकोऽपि तामह ॥ दैवेनाभिहतानस्मान् पुनर्हनुमर्हसि ॥ ३८ ॥ वयमग्निं तथा शीतं वर्षं च पवने रितं ॥ सहामः स ततं देव तथान्छेद न
भेदने ॥ ३९ ॥ ब्रह्मवध्यामिमामघभवतः शासनादयं ॥ गृहीष्यामस्त्रिलोकेशमोक्षं चितयतां भवान् ॥ ४० ॥ ब्रह्मोवाच पर्वकाले तु संप्राप्ते यो वै छेद न भे
दनं ॥ करिष्यति नरो मोहात्तमे पानुगमिष्यति ॥ ४१ ॥ भीष्म उवाच ततो वक्ष्ये षोडशतमे वमुक्तं महात्मना ॥ ब्रह्माणमभिसंपूज्य जगामाश्रुयथागतं ॥
॥ ४२ ॥ आहूया ष्वरसो देवस्ततो लोकोऽपि तामहः ॥ वाचामधुरया प्राह सांत्वयिन्निव भारत ॥ ४३ ॥ इयमिन्द्रादनुप्राप्ता ब्रह्मवध्या वरांगनाः ॥ चतुर्थमस्याभागां
शंमयोक्ताः संप्रतीच्छत ॥ ४४ ॥ अप्सरस ऊचुः ग्रहणे कृतबुद्धीनां देवैश्चतवशासनात् ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं चितयस्वपितामह ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच
रजस्वला सुनारीषु यैवैमैथुनमाचरेत् ॥ तमे पायास्यति क्षिप्रं व्येतुवोमानसो ज्वरः ॥ ४६ ॥ भीष्म उवाच तथेति तदृष्टमनस इत्युक्त्वा ष्वरसांगनाः ॥ स्वा
निस्थानानि संप्राप्य रेमिरे भरतर्षभ ॥ ४७ ॥ ततस्त्रिलोककुरुदेवः पुनरेव महतपाः ॥ अपः संचितयामास ध्यातास्ताश्चाप्यथागमन् ॥ ४८ ॥ तास्तु सर्वाः समाग
म्य ब्रह्माणमभिमितौजसं ॥ इदमूचुर्वचो राजन् अणिपत्यपितामहं ॥ ४९ ॥ इमाः स्मदेव संप्राप्तास्त्वत्सकाशमरिंदम ॥ शासनात्तवलोकेश समाज्ञापय नः प्रभो ॥
॥ ५० ॥ ब्रह्मोवाच इयं वृत्तादनुप्राप्ता पुरुहूतं महाभया ॥ ब्रह्मवध्या चतुर्थी शमस्यायूयं प्रतीच्छत ॥ ५१ ॥ आप ऊचुः एवं भवतु लोकेश यथावदसि
नः प्रभो ॥ मोक्षं समयतोऽस्माकं संचितयितुमर्हसि ॥ ५२ ॥ त्वं हि देवेश सर्वस्य जगतः परमा गतिः ॥ कोन्यः प्रसादो हि भवेद्यन्नः कृच्छ्रात्समुद्धरेत् ॥ ५३ ॥ ब्र
ह्मोवाच अत्याइति मतिं कृत्वा यो नरो बुद्धिमोहितः ॥ श्लेष्म मूत्रपुरीषाणि युष्मासु प्रतिमोक्ष्यति ॥ ५४ ॥ तमियं चास्यति क्षिप्रं तत्रैव च निवस्यति ॥ तथा
वो भविता मोक्ष इति सत्यं ब्रवीमिवः ॥ ५५ ॥ ततो विमुच्य देवं ब्रह्मवध्या युधिष्ठिर ॥ यथा विस्तृष्टं वासमागमदेव शासनात् ॥ ५६ ॥ एवं शंकेण संप्राप्ता ब्रह्मव
ध्या जनाधिप ॥ पितामहमनुज्ञाप्य सोऽश्वमेधमकल्पयत् ॥ ५७ ॥ श्रयते च महाराज संप्राप्ता वासवे न वै ॥ ब्रह्मवध्या ततः शुद्धिहयमेधेन लब्धवान् ॥ ५८ ॥ समवा
प्य श्रियं देवो हत्वा रीश्वरसहस्रशः ॥ प्रहर्षमनुलंभे वासवः पृथिवीपते ॥ ५९ ॥ वृत्रस्य रुधिराच्चैव शिखंडाः पार्थजज्ञिरे ॥ द्विजातिभिरभक्ष्यास्ते दीक्षितैश्च तपो ध
नैः ॥ ६० ॥ सर्वा वस्यंत्वमप्येषां द्विजातीनां प्रियंकुरु ॥ इमे हि भूतले देवाः प्रथिताः कुरुनंदन ॥ ६१ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥